

Cartea lui Daniel - Numărul o sută patruzeci și patru

Semnificația profetică a prăbușirii Partidului Democrat în Statele Unite ale Americii

Jeff Pippenger
2024-03-18

Prăbușirea Partidului Democrat din Statele Unite este o temă specifică a profeției biblice. Aceasta constituie una dintre trăsăturile profetice asociate cu cel de-al optulea și ultimul președinte al Statelor Unite. Este legată de dinamica profetică a investirii celui de-al optulea președinte, care este dintre cei șapte, ca cap al chipului fiarei. Chipul fiarei în lume are un aspect dublu, și totuși este întreit. Este dublu întrucât reprezintă o combinație de Biserică și Stat, dar este întreit, căci este alcătuit din zece regi (cârmuire statală), care sunt conduși de regele întâistător (cârmuire ecleziastică). Acea fiară este călărită și cârmuită de un singur cap, și anume de al optulea cap, care este dintre cei șapte.

Chipul fiarei din Statele Unite este îndoit, și totuși întreit. Este îndoit întrucât reprezintă unirea bisericii cu statul, dar este întreit, căci este alcătuit dintr-un corn republican apostat (arta cârmuirii statale), care este condus de un corn protestant apostat (arta cârmuirii bisericesti). Acea fiară este călărită și stăpânită de un singur cap, adică de al optulea cap, care este dintre cele șapte.

Capul, în ambele cazuri, este un dictator în toată puterea cuvântului. Contextul în care dictatura sa este ilustrată în mod clar este linia istoriei în care fiara pământului vorbește ca un balaur, căci „a vorbi” este caracteristica principală a fiarei pământului. Ea a vorbit în 1776, 1789, 1798, 1863, 2001, 2021 și este pe punctul de a vorbi din nou, când chipul va fi pe deplin format odată cu iminenta lege duminicală.

În zilele lui Pavel, taina fărădelegii, care era puterea papală, era deja în lucrare, dar era ținută în frâu de dragonul Romei păgâne. În 1798 și 1799, dragonul l-a înlăturat de la putere pe omul păcatului, dar în 1989, papa Romei a învins dragonul Uniunii Sovietice. Întreaga istorie profetică, până la sfârșit, prezintă papalitatea ca fiind într-un război cu dragonul. Papa Romei este despotul care urmează să fie înălțat ca cap al confederației rele a triplei uniri a dragonului, fiarei și profetului mincinos în zilele de pe urmă. Sora White a spus: „sub un singur cap, puterea papală”, iar Psalmistul îi identifică, de asemenea, pe cei zece regi înălțând capul al optulea, care este dintre cei șapte.

Căci, iată, vrăjmașii Tăi fac vuiet; iar cei ce Te urăsc și-au ridicat capul. Au ținut sfat viclean împotriva poporului Tău și s-au sfătuit împotriva celor ascunși ai Tăi. Au zis: Veniți, să-i nimicim, ca să nu mai fie un neam, pentru ca numele lui Israel să nu mai fie pomenit. Psalmii 83:2-4.

Când Statele Unite vor face chipul fiarei, acesta va fi, prin natura sa, triplu și, totodată, dublu. Va fi o combinație dublă de politică ecleziastică și politică de stat, dar acel sistem politic va fi cârmuit de un singur cap. Al optulea președinte va domni peste chipul fiarei și îl va călări. Al optulea președinte, care este dintre cei șapte președinți anteriori, este ultimul președinte al "împărăției a șasea" din profeția biblică și a primit rana de moarte în calitate de "al șaselea" președinte.

Omul profetizat al fărâdelegii a fost într-un război cu balaurul de-a lungul întregii sale istorii. Donald Trump este regele bogat care a stârnit balaurul globalismului și se află într-un război politic, social și filosofic cu puterile balaurului încă de când și-a anunțat pentru prima dată intenția de a candida la președinție, la 16 iunie 2015, la Trump Tower din orașul New York, chiar orașul în care Turnurile Gemene s-au prăbușit la 11 septembrie 2001 și orașul în care Freedom Tower, care a înlocuit Turnurile Gemene, a fost dedicat la 3 noiembrie 2014.

La apropiata lege duminicală, căsătoria dintre Hristos și cei o sută patruzeci și patru de mii este consumată, iar curvia dintre desfrânata Romei și împărații pământului este consumată într-o căsătorie contrafăcută. La acea lege duminicală, gemenii din grădina Edenului sunt amândoi înălțați și, simultan, atacați printr-o contrafacere. Aceste instituții gemene sunt căsătoria și Sabatul zilei a șaptea.

„Când fariseii, mai târziu, L-au întrebat cu privire la îngăduința despărțirii, Isus i-a îndreptat pe ascultătorii Săi înapoi la instituția căsătoriei, așa cum a fost rânduită la creațiune. «Din pricina împietririi inimilor voastre», a spus El, Moise «v-a îngăduit să vă lăsați soțiile; dar de la început n-a fost așa.» Matei 19:8. El i-a trimis înapoi la zilele binecuvântate ale Edenului, când Dumnezeu a declarat toate lucrurile «foarte bune». Atunci și-au avut originea căsătoria și Sabatul, instituții gemene spre slava lui Dumnezeu, în beneficiul omenirii. Atunci, când Creatorul a unit în căsătorie mâinile sfintei perechi, zicând: Un bărbat va «lăsa pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de soția sa; și vor fi una» (Geneza 2:24), El a enunțat legea căsătoriei pentru toți copiii lui Adam până la încheierea timpului. Ceea ce Însuși Tatăl Veșnic a declarat bun era legea celei mai înalte binecuvântări și dezvoltări pentru om.” Gânduri de pe Muntele Fericiților, 63.

Uniunea triplă în care protestantismul apostat, spiritismul și catolicismul își dau mâna la legea duminicală este o contrafacere a căsătoriei din Eden, unde „Creatorul a unit mâinile perechii sfinte în legământul căsătoriei”. La legea duminicală, instituțiile gemene ale Căsătoriei și Sabatului sunt înălțate și, concomitent, profanate. Istoria pecetlurii a început când Turnurile Gemene au căzut, iar această istorie se încheie când instituțiile gemene ale Căsătoriei și Sabatului sunt înălțate. În mijlocul acelei istorii, Turnul Libertății a fost inaugurat în 2014, iar stârnirea globalismului de către Trump a început la Trump Tower în 2015.

Turnurile Gemene au fost dărâmate drept muștrare a iubirii de bani a globaliștilor, iar Turnul Libertății este o reprezentare a răzvrătirii lui Nimrod împotriva Dumnezeului cerului și împotriva judecății pe care El a adus-o prin potop, așa cum Turnul Libertății este un simbol împotriva judecății lui Dumnezeu din 11 septembrie 2001.

Cu o ocazie, aflându-mă în orașul New York, mi s-a cerut, în timpul nopții, să privesc clădiri înălțându-se etaj după etaj spre cer. Aceste clădiri erau garantate ca fiind rezistente la foc și erau ridicate spre a-i glorifica pe proprietarii și pe constructorii lor. Tot mai sus și încă mai sus se înălțau aceste clădiri, iar în ele se foloseau cele mai costisitoare materiale. Cei cărora le aparțineau aceste clădiri nu se întrebau: «Cum Îl putem noi cel mai bine glorifica pe Dumnezeu?» Domnul nu Se afla în gândurile lor.

M-am gândit: «O, de-ar putea cei care își investesc astfel mijloacele să-și vadă felul în care procedează așa cum îl vede Dumnezeu! Ei înalță, una după alta, clădiri mărețe, dar cât de nesăbuite sunt, în ochii Stăpânului universului, planurile și născocirile lor. Ei nu cercetează cu toate puterile inimii și ale minții cum ar putea să-L proslăvească pe Dumnezeu. Au pierdut din vedere aceasta, cea dintâi datorie a omului.»

Pe măsură ce aceste clădiri înalte se ridicau, proprietarii se bucurau, cu o mândrie ambițioasă, că aveau bani de folosit pentru a-și satisface eul și a stârni invidia vecinilor lor. O mare parte din banii astfel investiți fuseseră obținuți prin exacțiuni, prin asuprirea săracilor. Au uitat că în cer se ține evidența fiecărei tranzacții comerciale; fiecare înțelegere nedreaptă, fiecare act fraudulos, sunt acolo consemnate. Vine timpul când, prin fraudă și insolența lor, oamenii vor ajunge la un punct pe care Domnul nu le va îngădui să-l depășească, iar ei vor învăța că există o limită a îndelungii răbdări a lui Iehova.

Revolta reprezentată de turnul lui Nimrod a fost îndreptată împotriva judecății recente a lui Dumnezeu prin Potop și a prefigurată revolta bancherilor globaliști împotriva judecății recente a lui Dumnezeu. Libertatea, așa cum este definită în dicționarul globalist, este cu totul potrivnică libertății biblice. Libertatea, în dicționarul dragonului, este desfrâu, simbolizat de imoralitatea Revoluției Franceze.

„Cetatea cea mare”, în ale cărei străzi sunt uciși martorii și unde zac trupurile lor moarte, este, în sens „spiritual”, Egiptul. Dintre toate neamurile prezentate în istoria biblică, Egiptul a tăgăduit cu cea mai mare îndrăzneală existența Dumnezeului celui viu și s-a împotrivit poruncilor Sale. Niciun monarh nu a îndrăznit vreodată o răzvrătire mai fățișă și mai samavolnică împotriva autorității Cerului decât a făcut-o regele Egiptului. Când i-a fost adus mesajul prin Moise, în Numele Domnului, Faraon a răspuns cu trufie: „Cine este Iehova, ca să ascult de glasul Lui și să-l las pe Israel să plece? Nu-L cunosc pe Iehova și, pe deasupra, nu-l voi lăsa pe Israel să plece.” Exod 5:2, A.R.V. Aceasta este ateism, iar națiunea reprezentată de Egipt avea să dea glas unei tăgăduiri similare a pretențiilor Dumnezeului celui viu și avea să manifeste un duh asemănător de necredință și sfidare. „Cetatea cea mare” este, de asemenea, comparată, în sens „spiritual”, cu Sodoma. Stricăciunea Sodomei în călcarea Legii lui Dumnezeu s-a manifestat în mod deosebit prin desfrâu. Iar acest păcat avea să fie, de asemenea, o trăsătură de căpetenie a națiunii care avea să îplinească precizările acestei Scripturi.

Potrivit cuvintelor profetului, așadar, cu puțin înainte de anul 1798 s-ar ridica vreo putere de origine satanică și caracter satanic pentru a purta război împotriva Bibliei. Iar în țara în care astfel mărturia celor doi martori ai lui Dumnezeu ar fi redusă la tăcere, s-ar manifesta ateismul lui Faraon și desfrânarea Sodomei.

Această profeție și-a primit o împlinire cât se poate de exactă și izbitoare în istoria Franței. În timpul Revoluției, în 1793, „lumea a auzit pentru întâia oară o adunare de oameni, născuți și educați în sânul civilizației, care își asumau dreptul de a governa una dintre cele mai alese națiuni ale Europei, ridicându-și glasul la unison pentru a tăgădui cel mai solemn adevăr pe care îl primește sufletul omului și a renunța în unanimitate la credința și închinarea unei Deității.”-Sir Walter Scott, *Life of Napoleon*, vol. 1, ch. 17. . . .

„Franța a prezentat, de asemenea, trăsăturile care au caracterizat în mod deosebit Sodoma. În timpul Revoluției s-a manifestat o stare de decădere morală și de corupție asemănătoare cu aceea care a adus nimicirea asupra cetăților câmpiei. Iar istoricul înfățișează împreună ateismul și desfrâul Franței, așa cum sunt consemnate în profeție: «Strâns legată de aceste legi care afectau religia era aceea care a redus uniunea căsătoriei — cel mai sacru angajament pe care îl pot încheia ființele omenești, a cărei permanență contribuie în cel mai înalt grad la consolidarea societății — la starea unui simplu contract civil, cu caracter trecător, în care orice două persoane se puteau angaja și pe care îl puteau dezlega după bunul plac... Dacă demonii s-ar fi pus pe lucru ca să descopere un mod cât mai eficace de a nimici orice este venerabil, armonios sau statornic în viața domestică și, în același timp, de a obține garanția că răul pe care urmăreau să-l creeze va fi perpetuat dintr-o generație în alta, nu ar fi putut născoci un plan mai eficace decât degradarea căsătoriei... Sophie Arnoult, o actriță vestită pentru replicile ei spirituale, a descris căsătoria republicană drept „sacramentul adulterului”.» — Scott, vol. 1, cap. 17.” *Controversa cea Mare*, 269, 270.

Turnul Libertății din New York, care a fost dedicat în 2014, nu reprezintă numai răzvrătirea turnului lui Nimrod, ci este de asemenea simbolul definiției libertății dată de globaliști, așa cum se manifestă în promovarea mișcării licențioase LGBTQ+, care reprezintă răzvrătire împotriva Legii lui Dumnezeu. Adevărata libertate este tocmai opusul a ceea ce reprezintă acel turn, dar o lucrare clasică a înșelăciunii, folosită de urmașii balaurului, este redefinirea cuvintelor și expresiilor pentru a produce concluzii greșite. Balaurul este avocatul clasic, iar el este meșterul cuvintelor care răsucesc limbajul pentru a produce rezultate nelegiuite. Dar adevăratul înțeles al cuvântului „libertate” nu este libertatea care este reprezentată de anarhia Antifa sau de licențiozitatea simbolizată de revoluția din Franța.

Fiecare suflet care refuză să se predea lui Dumnezeu se află sub controlul unei alte puteri. El nu-și aparține sieși. Poate vorbi despre libertate, dar se află în cea mai înjositoare robie. Nu-i este îngăduit să vadă frumusețea adevărului, căci mintea lui se află sub controlul lui Satana. În timp ce se amăgește cu gândul că urmează îndemnurile propriei judecăți, el ascultă de voia prințului întunericului. Hristos a venit să sfărâme cătușele robiei păcatului de pe suflet. „Dacă deci Fiul vă va face liberi, veți fi cu adevărat liberi.” „Legea Duhului de viață în Hristos Isus” ne face „liberi de legea păcatului și a morții.” Romani 8:2.

În lucrarea răscumpărării nu există constrângere. Nu se folosește nicio forță exterioară. Sub influența Duhului lui Dumnezeu, omul este lăsat liber să aleagă cui îi va sluji. În schimbarea care are loc atunci când sufletul se predă lui Hristos, se află cel mai înalt sens al libertății. Izgonirea păcatului este actul sufletului însuși. Este adevărat, nu avem putere să ne eliberăm de sub stăpânirea lui Satana; dar când dorim să fim eliberați de păcat și, în marea noastră nevoie,

strigăm după o putere din afara noastră și mai presus de noi, puterile sufletului sunt pătrunse de energia divină a Duhului Sfânt și ele se supun poruncilor voinței în împlinirea voii lui Dumnezeu. Dorința veacurilor, 466.

Libertatea reprezentată de Turnul Libertății era libertinajul Revoluției Franceze și răzvrătirea lui Nimrod. În chiar anul următor, la Trump Tower, cel mai bogat președinte din 1989 încoace și-a anunțat candidatura, care avea să-i agite pe globaliști. În același an, căsătoria între persoane de același sex a fost aprobată la nivel federal în Statele Unite, așa cum fusese în revoluția din Franța, când au transformat căsătoria într-un „simplu contract civil cu caracter trecător”.

Războiul dintre balaur și cel mai bogat președinte a fost inițiat. Distrugerea Turnurilor Gemene prin atingerea puterii lui Dumnezeu a marcat începutul timpului de pecetluire și sosirea fiarei Islamului din adâncul fără fund. La dedicarea Turnurilor Libertății, în mijlocul acelei istorii profetice, se marchează sosirea fiarei Ateismului din adâncul fără fund. Acum, căderea instituțiilor gemene ale Sabatului și căsătoriei, rânduite în Grădina Edenului, marchează încheierea timpului de pecetluire și sosirea celei de-a treia fiare, cea catolică, din adâncul fără fund.

La 3 noiembrie 2020, Trump a primit o rană politică de moarte, așa cum papalitatea a primit o rană de moarte în 1798. Rana a fost dată de Franța literală în 1798 și de Franța spirituală în 2020.

Și când își vor fi sfârșit mărturia, fiara care se ridică din adâncul fără fund va face război împotriva lor, îi va birui și-i va ucide. Iar trupurile lor moarte vor zăcea pe ulița cetății celei mari, care, duhovnicește, se numește Sodoma și Egipt, unde și Domnul nostru a fost răstignit. Apocalipsa 11:7, 8.

În Marea Controversă, Sora White identifică Franța drept „cetatea cea mare unde a fost răstignit Domnul nostru”.

"Potrivit cuvintelor profetului, așadar, cu puțin înainte de anul 1798 avea să se ridice o anumită putere de origine și caracter satanic pentru a purta război împotriva Bibliei. Iar în țara în care astfel mărturia celor doi martori ai lui Dumnezeu avea să fie redusă la tăcere, aveau să se manifeste ateismul lui Faraon și desfrânarea Sodomei." Marea Controversă, 270.

La apropiata instaurare a legii duminicale în Statele Unite, chipul fiarei va fi pe deplin format, iar cei la care chipul lui Hristos s-a format pe deplin vor fi înălțați drept stindard al lui Dumnezeu. Ca stindard, ei vor susține Sabatul zilei a șaptea și vor reprezenta lumii neprihănirea lui Hristos. Neprihănirea lui Hristos se realizează numai prin unirea Divinității cu umanitatea, iar în cadrul acestui mare adevăr, care este definit ca o taină, instituția căsătoriei este înălțată. Stindardul reprezintă Sabatul și instituția sa geamănă, căsătoria.

Căci soțul este capul soției, după cum Hristos este capul Bisericii; și El este Mântuitorul trupului. Așadar, după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot astfel și soțiile să fie supuse soților lor în toate. Soților, iubiți-vă soțiile, după cum și Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, curățind-o prin spălarea cu apă, prin cuvânt, ca s-o înfățișeze înaintea Sa o Biserică slăvită, neavând pată, nici zbârcitură, nici altceva de felul acesta, ci ca să fie sfântă și fără prihană. Astfel sunt datori bărbații să-și iubească soțiile ca pe trupurile lor;

cine își iubește soția se iubește pe sine însuși. Căci nimeni nu și-a urât vreodată propriul trup, ci îl hrănește și îl îngrijește, așa cum face și Domnul cu Biserica; pentru că noi suntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu soția sa, și cei doi vor fi un singur trup. Taina aceasta este mare; eu însă vorbesc cu privire la Hristos și la Biserica. Efeseni 5:23-32.

Stindardul este un simbol al instituțiilor gemene ale Sabatului și Căsătoriei, iar căsătoria reprezintă unirea Dumnezeirii cu umanitatea. Taina acelei căsătorii reprezintă Biserica Sa, care este templul Său.

Turnul era un simbol al templului. Dorința veacurilor, 596.

La începutul timpului pecetluirii, Turnurile Gemene s-au prăbușit; la mijlocul timpului pecetluirii au fost identificate două „turnuri” care reprezintă procesul separării a două clase (pentru ambele coarne); iar la sfârșitul timpului pecetluirii, Turnurile Gemene ale templului lui Dumnezeu și ale Sabatului vor fi înălțate ca un stindard pentru Neamuri.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Căci ziua Domnului oștirilor va fi asupra oricărui mândru și semeț și asupra oricui se înalță; și va fi adus jos; și asupra tuturor cedrilor Libanului, care sunt înalți și înălțați, și asupra tuturor stejarilor Basanului; și asupra tuturor munților înalți și asupra tuturor dealurilor înălțate; și asupra fiecărui turn înalt și asupra fiecărui zid întărit; și asupra tuturor corăbiilor Tarsisului și asupra tuturor lucrurilor plăcute la vedere. Și semeția omului va fi plecată, iar trufia oamenilor va fi smerită; și numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea. Iar idolii îi va nimici cu desăvârșire. Și vor intra în văgăunile stâncilor și în peșterile pământului, de frica Domnului și de strălucirea măreției Lui, când Se va ridica să cutremure îngrozitor pământul. În ziua aceea, omul își va arunca idolii de argint și idolii de aur, pe care și-i făcuse fiecare pentru sine, ca să li se închine, la cârtițe și la lilieci; ca să intre în crăpăturile stâncilor colțuroase, de frica Domnului și de strălucirea măreției Lui, când Se va ridica să cutremure îngrozitor pământul. Încetați de la om, a cărui suflare este în nările lui; căci ce este el de luat în seamă? Isaia 2:12-22.

Bunătatea mea și cetățuia mea; turnul meu cel înalt și Izbăvitorul meu; scutul meu și Cel în care mă încred; Cel ce-mi supune poporul sub mine. Psalmul 144:2.